

SCT. GEORGS GILDERNE I
SILKEBORG

Årgang 63

AUGUST 2014

Nr. 2

ARRANGEMENTER I AUGUST/SEPTEMBER 2014

Alle

Weekenden 19.-21/09/2014 Spejderne "Det nye Økseløb"

1. Gilde

Søndag 31/08/2014 Høsttur

Mandag 22/09/2014 19.30

Mandag den 22. september kl. 19.30 i Paradislejren :
Sct. Georgs Gildehal. Gruppevis tilmelding senest tirsdag den
16. september 2014 til Mette Yde tlf. 86827826 eller
yde@sport.dk. Gerne med angivelse af hvor mange kvinder
og hvor mange mænd der deltager.

2. Gilde

Torsdag 28/08/2014 19.00 Høsttur Se opslag andetsteds
i Øksen. Gruppevis tilmelding til kansler hmasilk@mail.tele.dk
senest den 22. august.

Fredag 05/09/2014 Besøg i Kristiansand. Program udsen-
des af Norgesgruppen

Torsdag 18/09/2014 19.00 Gildehal. Medborgerhuset.
Gruppevis tilmelding til kansler hmasilk@mail.tele.dk senest
den 11. september.

3. Gilde

Mandag 25/08/2014 10.00 Udvidet Gildeledelsesmøde
hos GM

Tirsdag 26/08/2014 19.00 Høsttur, Gjellerup Kirke.

Tirsdag 16/09/2014 18.30 Høstgildehal, Lunden.

Kjellerup

Torsdag 14/08/2014 18.00 BÅLAFTEN i Mosedalen. Med
ægtefæller.

Ø
K
S
E
N

Fra redaktionen

Dette nummer af Øksen er meget omfattende, bl.a. pga. nogle omfangsrige referater samt diverse indlæg omkring Paradislejren.

Redaktionen har valgt at medtage alt stof incl. billedmateriale, men da det jo let kan belaste printerne i de små gildehjem til overflod, så har vi lavet en ren tekstudgave, som kan udskrives uden billeder og derved spare på blækket. Af samme grund har korrekturlæsningen ikke sædvanlig standard.

På red. vegne Niels P.F. Sørensen

Rapport fra Kjellerup. Gildets sommertur til Ree Park

Så går sommeren igen den forkerte vej – dagen er aftaget med 1 time og 50 min. Man kan mærke at det bliver tidligere mørkt – og det er i grunden ikke så galt. Vi har havelamper i alle afskygninger - solceller – stearin og olielamper, i år kan vi endelig få brugt dem i de skønne lune aftener som vi er blevet velsignet med i denne sommer.

Lad os håbe at det flotte sommervejr vil fortsætte langt ind i september. Kjellerup Gildet var på sommer udflugt d. 14. juni til Ree Park, desværre var vi ikke så mange, men vi havde en rigtig hyggelig tur i fantastisk flot vejr. Vi fandt ud af at man skal afsætte en hel dag, hvis man skal rundt og se ALLE dyrene i parken – vi nåede ikke hele vejen rundt, men så dog mange af dyrene fra "safari vognen"

Bl.a. de flotte giraffer.

Og vi så løverne blive fodret – der bliver f.eks. hængt kød op i et træ, så løverne skal springe højt for at få fat i det – så ser man virkelig at en løve er et sandt muskelbundt.

Og så var der denne lille fætter, som lige ville se, hvad damen havde i tasken.

En dejlig tur som sluttede med kaffe hjemme på Birthe Flychts terrasse. Nu er vi så ved at være klar til at starte det nye Gildeår - Torsdag d. 14. august kl. 18.00 mødes vi til bålaften i Mosedalen på Hindbjergvej.

Det er for gildebrødre og ægtefæller – og vi vil meget gerne have gæster. Så har I lyst til en hyggeaften omkring bålet er I alle velkommen – vi skal bare bede om tilmelding senest tirsdag aften d. 12. aug. - af hensyn til maden. Der skal medbringes en stol.

Tilmelding til: vera.saan@gmail.com
eller tlf.: 61780883

Med gildehilsen
Kansler, Vera Nørgård

Bålhytten i Mosedalen

Friluftsgildehal den 12. juni 2015 i Paradislejren

Alle gildebrødre fra gilderne i Silkeborg og Kjellerup blev budt velkommen til friluftsgildehallen med et glas vin og chips. Flaget var hejst og det var en skøn sommeraften. Indgangsmusikken til gildehallen var fra Griegs Per Gynt.

Steen Klercke bød velkommen til gildehallen og de 75 fremmødte gildebrødre og gæster, en specielt velkomst til landsgildekansler Johan Evensen.

Herefter sang vi ”Vi elsker vort land”.

Gildemestertalen blev holdt af Johan Evensen. Johan indledte med, at efter vores ritualbog skal gildemestertalen beskæftige sig med personlige tanker omkring emner, der relaterer sig til gildebevægelsen, og det skal I også nok få.

Men først en lille historie fra det virkelige liv.

Hvis jeg galant udelader flertallet af de tilstedeværende damer, handler historien om de af os, der i sin tid har haft vores barndom dengang i trediverne, fyrrerne eller måske halvtredserne, for vi burde egentlig slet ikke have overlevet indtil nu! Vores børnesenge var malet med blybase-

ret maling, vi spiste rugbrøds smadder med et tykt lag kolestorholdigt smør og vi drak litervis af sodavand, fyldt med sukker. Var vi flere, drak vi af samme flaske uden at blive syge derved. Vi kørte på cykel uden styrthjelm eller var med i bilen uden sikkerhedssele. Når vi kom fra skole var vi ude at lege hele dagen, indtil det blev mørkt - og der var ingen der anede, hvor vi var - for der var ingen mobiltelefoner. Der var heller intet TV, Kaj og Andrea var ikke syet endnu, ingen videofilm, ingen computere med spil, ingen playstations og der fandtes så heller ingen chatrooms på nettet. Vi var med andre ord overladt til at bruge vores egen fantasi- og det gjorde vi så: Med pinde, gamle tennisbolde, kasser og kasserede barnevognshjul fik vi vores egen virkelighed op at stå. Vi lavede allehånde skøre ting sammen, vi var altid mange sammen, vi lærte at tage hensyn til hinanden og vi havde glæde at det fælles kammeratskab og samvær.

Resultatet blev, at vores generation siden har fostret nogle af de meste risikovillige, fantasifulde og bedste problemløserenogensinde. I vores generation har samfundet undergået de største forandringer i historien. Vi har omskabt Danmark fra at være et bondeland til at blive et højteknologisk industrisamfund med en højt udviklet landbrugssektor i tilgift. Vi har dermed også skabt grundlaget for det IT-samfund, det nu er opgaven for vore børn og børnebørn at videreudvikle.

Som gildebrødre er vi jo i høj grad også et produkt af de oplevelser og påvirkninger fra en svunden spejdetid, vi alle har valgt at skulle være gældende for vores nuværende tilværelse.

Det underlige er, at selvom vi noget mere

bedagede har oplevet en ungdom i et særdeles mere autoritært system, så har vi alligevel formået at hente menneskelige værdier derfra, som vi har ønsket at bevare.

Jeg synes stadig det er en fantastisk historie, at det lykkedes for en formentlig stokkonservativ britisk officer at skabe en ungdomsbewægelse, der kom til at omfatte hele Verden og som fik betydning sidenhen for generationer af unge - og nu også os noget ældre mennesker. At det for os blev til en gildebewægelse, en forening af tidligere spejdere og spejderenner er jo også en ganske succesrig historie. Hvad var der mon ellers blevet af os?

Det er - desværre - ikke en del af min tilværelse mere. Enten er jeg blevet for gammel eller også for mangelig. Men jeg har stadig oplevelserne inden i mig. Det er påmindelser om tider, jeg gerne vil mindes. Og så er det, den trøstende tanke kommer til mig:

“Jamen, du er jo stadig med!” - Jeg er gildebror, derhjemme har jeg masser af ligesindede venner, i vores gruppe, i gildet, distriktet - ja over hele landet og udenfor såmænd også, om jeg vil. Det er ikke, sådan som de, der oprettede Sct. Georgsgildet vist egentlig havde tænkt sig, et samvær med gamle venner fra patruljen eller troppen, for vi flytter jo alle sammen rundt og det er vel de færreste af os, der er gildebror med nogen direkte fra dengang. Men om alle vi, der er sammen i et gilde véd vi jo, at vi har de samme oplevelser tilfælles.

Selvom erindringen om vores tid i

de forskellige spejderkorps sikkert ikke bliver ringere med årene, så tror jeg, at den tid virkelig har været betydningsfuld for hver enkelt af os. Vi lærte at klare os med få og små midler, vi var overleverede ude i den mørke skov og vi kom til at føle medansvar og solidaritet med hinanden såvel som med de medborgere, de good-turns, vi da også præsterede, undervejs kunne nyde godt af. Det var vist også en tid uden de mange andre tilbud, unge i dag har at vælge imellem. Man hører om bekendtes børn, at de da

“går til spejder” Det er noget man gør i en periode indtil man vælger at “gå til noget andet”, for ungdommen i dag har så mange tilbud, der lige skal prøves af. Vi gik aldeles ikke “til spejder”, nej vi var spejdere og det i alle døgnets 24 timer - og vi, der er samlede her, er det altså stadigvæk!

Som voksne (sørgeligt nok) udøver vi vores spejderliv på en anden måde. Vi samles i små grupper i hjem-

mene, til gildemøder i gilde eller distrikt og vi afholder gildehaller.

Dette sidste, gildehallen, er jo noget helt specielt for os. Her omgiver vi os med bestemte ritualer; for den udenforstående nok mærkelige og lidt gammeldags; men for os har vi valgt at lade blomstre, lys, gildtegn og andre være os til påmindelse om det arbejde med os selv såvel som det omgivende samfund, der skal være grundlaget for vort gildeliv.

Jeg er i parentes bemærket egentlig slet ikke glad for den udvikling, at gildehaller nu må gennemføres efter den stedlige gildeledelses forgođtbeholdende. Der var noget både

smukt og genkendeligt betryggende i den tanke, at lige meget hvor man kom til gildehal, var det i Ribe, Ringsted eller Rødovre, så foregik det på nøjagtig samme måde. Det gav, synes jeg, en stærk fortolkning af det, vi ønsker med vores gildebevægelse. I dag, hvor alt er frit, bliver dén gildemester, der kan præstere det største og mest interessante show for de forsamlede gildebrødre. Men det var bare en parentes. For mig er gildehallen en slags akkumulator, hvor jeg ligesom bliver ladet op igen. Det er jo såre forudsigeligt, hvad der si-

ges, for gildemestertalen har ritualbogen som nævnt bestemt skal være rettet mod de værdier, vi alligevel er enige om at leve efter- og hvem husker i øvrigt, uden at fornærme nogen, den seneste tale, vi har hørt! Gildemestertalen handler om vores lov og vores løfte og om, at vi skal opføre os ordentligt; men jeg har tit bagefter tænkt på, at det havde jeg nu alligevel ikke taget skade af at få at vide en gang til. Det er ikke det, der siges, der i sig selv har betydning, men derimod de tanker, ordene sætter i gang inden i vores hoveder. I

....i parentes bemærket!

DEN BLEV FUNDET!

DET ER DEN VANDRETTE GENSTAND, DER ER
HEROLDSTAVEN

gildehallens mørke får jeg foræret et "hel-le" fra hverdagen, et samvær med mennesker, jeg har tillid til, mennesker der lige-som jeg har taget nogle tanker og idéer til sig og har besluttet at leve efter dem. Det giver mig støtte i en ellers broget verden. Er det gammeldags og nostalgisk at samles omkring et bål og et høj bord med lys og blomster? Ja, selvfølgelig er det, havde det ikke været- og her kommer det væ-sentlige- havde det ikke været fordi vi, der deltager netop herved oplever dette "link" langt bagud til dengang, det var før.

ter om bålet i lejren og sang noget med at række pigen hånden og bygge Danmarks fremtid. Nu er vi her - nu sidder vi her, vi er nået ud til den fremtid, vi dengang sang om. Turen har vel ikke været lige nem eller lige succesrig for nogen af os; men vi er her altså, og vi har en hue der langt bagud, der stadig er intakt. Vi kan i hvert fald betro hinanden, at de værdier, vi dengang lærte at kende, stadig er gældende for os og at det er fra dem, vi henter styrke og overbevisning til et voksent liv som gildebrødre. Hvad er det nu for værdier, vores lov og

Det er lidt en leg og det er med et glimt i øjet; men i gildehallen føres jeg for en stund bagud til dengang i spejderhyttens mørke, hvor en lille spejder for første gang lærte om større værdier, de værdier der for os har vist sig hele vejen op gennem tiden stadig at have betydning. Men man skal have været spejder (eller forstået idéen hermed) for at opleve det- og jeg har da fuld forståelse for den udenforstående, der måtte undre sig, om han hørte derom. Engang sad vi korte bukser og ditto skør-

vores løfte ansporer os til at efterleve? Vi skal agere til gavn for samfundet og vi skal understøtte hinanden i den personlige udvikling - sådan kortfattet fortalt. I det at agere til gavn for samfundet er det ikke særlig svært at finde områder, hvor vi kan gøre en forskel. I kender alle vore mærkesager fra deltagelse i børnegårdsbestyrelser over flygtningehjælp og andre indsamlinger til nødstedte medborgere, til bistand ved oprettelse af spejderarbejde i Østeuropa, for bare at nævne nogle. Der er masser af op gaver derude og vi er

vist også flinke til at tage fat, både her og dér.

Så står der, at vi skal støtte hinanden i vores personlige udvikling. Hvordan gør man egentlig det?

Der er jo ikke noget fast program herfor i vores ritual- eller håndbøger og det er ikke noget med, som visse måske kunne tro, at vi pædagogisk sidder på gulvet i en rundkreds med hinanden i hånden og afsocialiserer. Vi havde det på bordet engang til et gruppemøde og kom der frem til, at det er en både langvarig og fortløbende proces. Vi modnes menneskeligt ved at tage del i gildets liv og arbejde. Hen ad vejen påtager vi os som gildebødre forskellige tillidshverv. Det kan være som ansvarlig for en gruppe, et laug, for en bestemt begivenhed, hvor meget skal koordineres for at alt skal lykkes. Man kan få en post i en gildeledelse, i et udvalg- alt sammen opgaver, man i mange tilfælde måske umiddelbart vil vige tilbage for; men som man under arbejdet dermed alligevel får afprøvet sin egen formåen og vilje til succes. Vi lærer at påtage os et ansvar og det er ikke dårligt. Vi er samtidig netværk for hinanden, fordi vi hurtigt indser, at netop blandt gildebødre er vi altid i et både trygt og godt selskab. Vi lærer af hinanden.

Læg også mærke til vores måske mest betydningsfulde ritual: Vi hilser på hinanden med venstre hånd! Der er megen oplevelse i et sådant håndtryk, for ved at tilbyde- og modtage et håndtryk med netop den hånd viser vi, at vi er to personer, der på en særlig måde med tillid kommer hinanden ved og samtidig, at vi begge tilhører et stort verdensomspændende fællesskab.

Vores gildelov og gildeløfte- hvadenten vi skal have ét eller tre ansvarstilrettede løfter,

kan egentlig sammenkodes til ét udsagn: Du skal opføre dig ordentligt.

Det har jeg fra Radiserne hvor Thomas en dag spørger Trine om meningen med livet. Trine svare, at det véd hun ikke; men man skal i hvert fald opføre sig ordentligt. Thomas svarer, at så må han hellere se at få taget sig sammen for, om han tilføjer, det ville være så flovt at blive sendt tilbage!

Hvor vi kommer hen, véd vi jo ikke - og det samme kan vi tilføje om vores gildebevægelse. De glade folk, der i sin tid fik idéen med et Sct. Georgsgilde, et sted,

hvor man mødte vennerne fra dengang, havde nok ikke gjort sig klart, at vi gik hen og blev så gamle. At gildebevægelsen blev så slagkraftig, at vi valgte at holde ved. Vi har ikke fulgt med tiden, siges der, og det er nok rigtigt. Men, her til sidst, havde vi egentlig kunnet gøre det? Det vil primært ikke være opgaven at prøve at få nye, yngre interesserede ind i vore gilder; nej, opgaven vil være at give vore

guder et så tiltrækkende program, at de unge får lyst til at være med hos os. Og, hånden på hjertet - magter vi det?

Vil vi leve med, at fremtidens gildehal-ler indledes ikke med Händel og Bach men med CDér med Heavy Metal og U2, at weekend turen nu går til Kullen, hvor vi skal rapelle ned ad klipperne eller at sommerens udflugt bliver en tre dages øl-tur til Sct. Pauli og Harzen? For det er sådanne programpunkter der skal til, hvis vi skal kunne tiltrække en yngre generation!

Vi udvikler os jo forskelligt, og det der har begejstret os med vores baggrund, har måske slet ikke appeal til de unge mennesker, vi så gerne så blandt os. Har spejderkorpserne i dag det samme indhold som da vi forlod dem? Næppe.- Nye tider skaber nye værdier og selvom vi nok kunne synes, at det indhold, vi lægger i vores gildeliv næsten må have evig gyldighed, er det jo ikke sikkert, vi har ret deri.

Jeg tror egentlig, jeg hellere vil se en alternativ gildebevægelse opstå på de præmisser, der er yngre menneskers i dag og at vi med de gamle, slidte idealer må få lov at bevare dem, så længe de har værdi for os. Og jeg synes ikke, vi skal begræde den udvikling.”

Herefter sang vi Blæsten går over Limfjordens vande og der blev afspillet Für Elise, klaverstykke af Beethoven.

Gildemesteren gav herefter ordet til Kirsten Hartmann for 5 min Sct. Georg.

På opfordring får I Kirstens 5 min. i sin helhed:

I marts måned deltog jeg i Landsgildets Udviklings-stævne i Horsens, inviteret af vores distriktsgildemester. Stævnet er henvendt til distrikternes uddannelses sekretærer og gildernes uddannelses medarbejdere samt andre interesserede. Selvom jeg er 2. Gildes uddannelses medarbejder var det ikke i den egenskab, at jeg deltog.

Som det måske er nogen bekendt, har jeg i mange år været ridderforbereder i distriktet, hvilket altid har været til glæde og inspiration også for mig personligt, så jeg deltog i kategorien øvrige interesserede og med den hensigt at få noget nyt med hjem, som kunne bruges i arbejdet med forberedelse af de nye riddere.

Vi havde på forhånd fået tilsendt et ret omfattende spørgeskema, som skulle udfyldes på forhånd, og som der stod, ikke bare med et ja eller et nej, og mange på stævnet gav udtryk for, at de havde følt det som en vanskelig og ret abstrakt opgave, men meningen var jo også at sætte nogle tanker i gang, som kunne resultere i nye ideer til at udvikle gildernes fremtid. Jeg vil ikke her drage konklusioner fra stævnet, for meningen er, at der skal udarbej-

des en såkaldt hvidbog til brug for det fremtidige gildearbejde. Jeg vil dog gerne sige, at meget af det der kom frem var noget, som vi har hørt før, og at det er rigtig svært helt konkret at sige, hvad der skal til her på vores vej "mod nye horisonter".

Vi blev bl.a. bedt om at beskrive, hvad vi betragter som godt gildearbejde og dermed et godt gildeliv, og nogle af de udsagn der kom frem var:

Gildemøder med indhold

Trykke rammer, man kan stole på hinanden

Du skal kunne føle engagement fra gildebrødre og ikke mindst ledelse

Respekt for hinanden og hinandens forskelligheder

Gruppearbejde med indhold og struktur

Gruppen som tilhørssted med plads til fortrolighed

Og sagt ganske kort fra en gruppe: Når alle er engagerede, glade og tilfredse

Og hvordan når vi så derhen. Ja, det forudsætter, at hver enkelt gildebror tager aktiv del i gildets opgaver på hver sin måde. Jeg ved godt, at alderen trykker rundt omkring, og det har jeg fuld forståelse for, men bare det at give udtryk for en positiv indstilling, er med til at skabe et godt gildeliv.

Jeg hørte for nylig, at nogle venner skulle have arbejdsdag i det bolig fællesskab, hvor de bor. Der er mange og også tunge opgaver, når det hele skal holdes pænt og i orden, og med stor aldersmæssig spredning kan det være svært for nogle at klare mere fysiske opgaver, men der var også en opgave som hed, at der skulle plantes nye blomster i potterne, og det var der en positiv ældre dame, som både kunne og gerne ville, så hun på den måde kunne bidrage til fællesskabet, selvom det kun var en lille ting, men alligevel noget, som kunne lyse

op og glæde andre.

At kunne medvirke til også i overført betydning at plante blomster i vort gildeliv er mindst lige så vigtig som opgaver af mere fysisk art. Jeg vil næsten sige, at vi ikke kan leve foruden, for det er med til at give optimisme og sammenhold.

Og her er vi ved sagens kerne om at have et godt gildeliv, for det er der jo heldigvis rundt omkring, selvom utilfredsheden ulmer en gang i mellem. Forudsætningen for et godt gildeliv er, at der etableres aktiviteter, som skaber glæde og positivitet.

Der findes masser af gildeprojekter, som gennem årene har givet røde kinder og lys i øjnene af ren og skær begejstring over, at det lykkedes.

I den forbindelse kan jeg ikke lade være med at nævne naturlaugene, hvoraf det første så dagens lys i 1991. I forbindelse med Sct. Georgs Gildernes 80 års jubilæum i 2013 blev der udgivet et lille jubilæumsskrift, hvortil jeg blev bedt om at skrive et indlæg vel nok på baggrund af mit snart 20-årige engagement i styregruppen for naturlaug Steen Blicher.

Jeg tror ikke, at alle har fået hæftet, eller

måske læst det. Det ser sådan ud. Og derfor vil jeg tillade mig at referere noget fra mit indlæg. Jeg synes, at det her ved indgangen til en forhåbentlig dejlig sommer er på sin plads at kunne fortælle om noget positivt. Tilbage til mit indlæg.

“Nogle gange er det en god ide at kigge bagud for at kunne se frem på nye muligheder, og på den måde opstod tanken om naturlaugene. For snart 25 år siden var der nemlig nogen, der prøvede at tænke nye tanker for at knytte gildebødre fra forskellige gilder og distrikter tættere sammen. Hvad satte vi i vor spejdtid stor pris på? Mange vil nok sige kammeratskab og oplevelser i naturen og så var ideen født til det første naturlaug.

Arbejdsformen fastsættes i de enkelte naturlaug og kan derfor være lidt forskellig. Nogle arbejder efter vedtægter. Andre arbejder ret uformelt, men dog med visse ikke nedskrevne retningslinier.

Naturlaug Steen Blicher er en selvstændig interessegruppe, der ikke har nogen formel indplacering i gildernes struktur, og som hverken økonomisk eller administrativt belaster ledelser i guder eller distriktet. Vi arbejder ganske uformelt uden vedtægter og uden medlemmer. Til gengæld har vi abonnenter, som betaler et beskedent beløb mod at få tilsendt turprogrammerne. Der er i princippet ingen ledelse, kun en styregruppe til at tage sig af det rent praktiske. Derudover en række kontaktpersoner som er laugets lokale repræsentanter i det område vi dækker. Lauget er åbent for alle medlemmer af Sct. Georgs Gilderne i Danmark og har det formål at arrangere traveture med et indhold, der vedrører naturkendskab, lokalhistorie og lignende samt ikke mindst bidrage til et aktivt friluftsliv og samvær mellem gildebødre i det midtjyske område. Alle er

meget velkomne til at komme med forslag til ture og også meget gerne til at lede dem, således at vi kan få så bred en vifte som muligt af dejlige naturoplevelser. Alene hos os afholdes deromkring 10 ture årligt. Vi har netop afholdt vores tur nr. 191 og med et gennemsnitligt deltagerantal på mellem 30 og 40, enkelte gange lidt færre, men ikke så få gange adskilligt flere, så har flere hundrede gildefamilier efterhånden travet den midtjyske natur tynd på kryds og tværs og i alt slags vejr.

Op på søndag tager vi med 54 deltagere af sted på vores 8. udlandstur denne gang til øen Usedom ved den tysk-polske grænse, hvor vi skal tilbringe 6 dejlige dage i hyggeligt gildefællesskab.

Vi tror i naturlaugene, at ideen er bæredygtig mange år endnu både for unge og ældre, idet turene kan tilpasses, så at de fleste kan være med. Ikke mindst tror vi på, at det at kunne mødes uformelt på tværs af gilder og distrikter er et vigtigt bidrag til en større fællesskabsfølelse gildebødre imellem.”

Med de mange positive tilkendegivelser efter vore ture ser vi det også som et vigtigt bidrag til det at have et godt gildeliv.

Vi sang herefter ”Som den tid vi længtes mod” efterfulgt af Sommernat spillet af Per Nielsen.

Vi sang igen en sang: ”En dejlig dag”.

Gildehallen blev lukket og sluttede af med Kaiservalsen.

Alle gildebødre forlod gildehallen og gik ind til aftenens traktement: kold kartoffelsalat, salat og frikadeller. Alt i alt en som sædvanlig både højtidelig og hyggelig friluftsgildehal.

Tak til den arrangerende gruppe fra 2. Sct. Gilde.

Ref. Kirsten Secher

Paradislejren i streg

Debatten om Paradislejren har nu kørt en tid. Redaktionen har modtaget flere indlæg, som vi bringer i uforkortet og ukommenteret form. Indlæggene bringes i den rækkefølge vi har modtaget dem.

Redaktionen

Jytte Hahn skriver:

I snart 30 år har vi været begavet med den skønne Paradislejr og haft utallige dejlige arrangementer derude, men ligesom lejren er blevet 30 år ældre er vi det også--- og heldigvis det var da værre, hvis vi ikke var blevet det!

I den sidste tid har det været en tvist i bestyrelsen, hvis årsag og baggrund jeg ikke har tilstrækkelig viden til at forholde mig til, men eet ved jeg og det er at Ellen i alle disse år har været guld (48 karat!) værd for Paradislejren, det er helt ufatteligt hvad Ellen har lagt af arbejdstimer og interesse for den, og jeg ved at lejrudvalget også tager en tårn, når der bliver indkaldt.

Men helt ærligt, er vi ikke ved at være for gamle og skrøbelige til det job, det er nogle få ihærdige sjæle det hele hænger på, så jeg synes det vil være helt i gildelovens ånd om vi overdrog Paradislejren til spejderne, og så måske stadig kunne få lov at afholde nogle arrangementer derude, men ellers løser vi vel også det problem.

Hvordan det rent juridisk skal ske, har jeg ikke forstand på, men det er der jo kloge hjerner der kan løse.

Torben Friis har sendt nedenstående:
BERIGTIGELSE - PARADISLEJREN

I forbindelse med forløbet omkring valget af undertegnede som 2.Gildes repræsentant til Paradislejrens bestyrelse er jeg blevet pålagt af Carl Sørensen at bringe en berigtigelse, da han fra flere personer er blevet kritiseret for at ville blande sig i 2. Gildes valg af mig.

Berigtigelsen drejer sig om min fortolk-

ning af Carl Sørensen i forhold til valget i 2.Gilde.

Jeg har udtrykt at jeg opfattede Carl Sørensen's reaktion (mails) som utidig indblanding i 2.Gildes valg.

Dette er, i følge Carl Sørensen usandt. Han vil ikke blande sig i 2.Gildes valg.

Jeg har baseret min fortolkning på følgende kommunikation:

Jeg mailede 15.03.2014 til de gildevalgte bestyrelsesmedlemmer, på baggrund af en telefonsamtale fra et bestyrelsesmedlem fra KFUM.

Min mail lød sådan:

Hej I 3 bestyrelsesmedlemmer fra Gilderne.

Jeg skriver til jer, da I nok ved jeg blev valgt på 2.Gildes gildeting - i skarp konkurrence med Nis.

I dag har jeg fra et bestyrelsesmedlem fået en opringning, hvor dette medlem bad mig om at afslå valget, da bestyrelsen er så godt tilfredse med Nis, at man er klar til at træde tilbage, hvis mit valg blev fastholdt fra 2.Gilde.

Derfor bliver jeg nødt til at spørge jer, hver især, om dette er en holdning I bakker op om?

Må jeg bede om en hurtig tilbagemelding (gerne på telefon 4242 3996), da jeg er blevet opfordret til at melde tilbage inden weekenden er ovre.

mvh Torben Friis

Carl Sørensen svarer pr. mail 16.03.2014:

Hej Torben!

Tak for din mail.

Jeg finder det ikke hensigtsmæssigt at diskutere PLs situation pr. mail. Jeg føler i alle tilfælde, at der er medlemmer fra 2. Gilde, der skylder hele PLs bestyrelse en meget

god forklaring på selve handlingsforløbet, og hvorfor man i 2. Gilde gjorde, som man gjorde, inden diskussionen fortsætter med at finde valide løsningsmodeller.

Jeg kan fuldt ud acceptere uenighed; men at uenigheden skal resultere i det, vi her har været vidne til, finder jeg uacceptabelt. For mig var uenigheden mellem Ellen og Nis afsluttet med Nis' direkte undskyldning til hende på vort sidste bestyrelsesmøde. Andet efterspil var helt unødvendigt.

Jeg accepterer også fuldtud, at 2. Gilde vælger den person, som gildet finder bedst egnet, men begrundelsen var meget tynd. PL står nu i en svær situation, hvor det nærmest er underordnet, hvad vi gør. Det vil betyde blod, sved og tårer.

Derfor er mit svar på dit spørgsmål: Inden jeg har fået en meget god forklaring på handlingsforløbet set med 2. Gildes øjne, holder jeg alle døre åbne. Jeg ønsker ikke på nogen måde at skade PL; men jeg vil ikke være til grin. Enten er man et ansvarligt bestyrelsesmedlem, eller også skal man tage sit tøj og gå. Jeg vil gøre begge dele med oprejst pande

Vh. Carl Sørensen

Denne mail blev af undertegnede fortolket som en de facto afstandstagen til valgresultatet i 2.Gilde. Denne fortolkning påtager jeg mig det fulde ansvar for.

Med denne berigtigelse håber jeg at rygter og misfortolkninger omkring sagsforløbet, hvad angår kommunikationen mellem Carl Sørensen og undertegnede, er tilstrækkeligt oplyst.

Min opfattelse af at Carl Sørensen ville blande sig i 2.Gildes valg af undertegnede, er baseret på de 2 mails, som er citeret ovenfor.

At denne kommunikation af mig er blevet opfattet som utidig indblanding, tager jeg ansvaret for.

Mvh
Torben Friis
2.Gilde

Derpå kommer et indlæg fra Anders Hessel fra 1. Gilde:

Paradislejren??????????

Besyderligt, mærkværdigt – jeg har bladet flere års numre af Øksen igennem for at finde årsagen til at min og ikke mindst min kones mailbox er ved at flyde over af e-post med varierende indhold om Paradislejren, Lejrudvalg og PL-bestyrelse og jeg fatter ikke en brik.

Jeg har læst Øksens aprilnummer igennem forfra og bagfra, der er ingen, der har kritiseret hverken Lejrudvalg eller bestyrelse på nogen af gildetingene. Det har der for mig at se heller ikke været nogen grund til. 2. Gilde er selvfølgelig i sin gode ret til at skifte sin bestyrelsesrepræsentant ud, men jeg kan da undre mig over, at man gør det, hvis man ikke har været utilfreds med bestyrelsens arbejde?? Specielt når den afsatte repræsentant var bestyrelsens formand, finder jeg det besynderligt, at man ikke, hverken før eller siden, har tilkendegivet, hvad man ønskede eller ikke ønskede, at bestyrelsen tog sig af.

Med de nye stærkt beskårne lokale-refusionsregler er indtægtsgrundlaget for Paradislejren reduceret væsentligt, og når man tager i betragtning, at lejren måske nok var moderne, da den blev bygget, så lever den ikke længere helt op til tidens standard. Bestyrelse og lejrudvalg har da også påbegyndt en renovering for at sikre, at lejren kan fortsætte – al respekt for det. Nu er der bare det, som ingen rigtigt vil diskutere, indsatsen fra bestyrelse og lejrudvalg er vidt forskellig. Lejrudvalget og i særdeleshed Ellen og Poul Schou (uden at jeg vil forklejn andre i Lejrudvalgets indsats) laver det praktiske arbejde og besty-

relsen hæfter for økonomien, i princippet med deres egen personlige formue! Jeg har heller ikke indtryk af, at hverken Lejrudvalg eller Fællesråd har tænkt sig at skrive under på, at de hæfter solidarisk med bestyrelsen. Når lejrens nettoprovnu er dalende uden konkret udsigt til en snarlig forbedring og gildebrødrenes hastigt stigende gennemsnitsalder taget i betragtning, så er det trods alt rettidig omhu, at bestyrelsen i højere grad, end det indtil nu har været kutyme, begynder at interessere sig for lejrens drift. Det er vel egentligt også forventeligt, om end ikke ønskeligt, at en øget interesse i økonomien fra bestyrelsens side, ville føre til gnidninger mellem bestyrelse og Lejrudvalg. Det er fair og en del af den måde spejderbevægelsen arbejder på – vi taler sammen – vi har respekt for hinandens arbejde – vi gør det, fordi vi gerne vil give børn og unge en god spejderoplevelse!

Det underlige er, at det ikke er Paradislejrens økonomi, organisation eller udvikling, der diskuteres på gildeting og andre demokratiske fora. Det kunne der ellers nok være behov for i og med, at et enkelt gilde har absolut flertal i Lejrudvalget. Det, der diskuteres, er alt muligt andet, alle mulige andre steder, hvor det ikke hører hjemme og slet ikke harmonerer med det, vi i foråret har lovet hinanden til Sct. Georgsgildehallen. Jeg falder da heller ikke alle andre gildebrødre om halsen, men jeg har da så meget respekt for andre, at jeg kan være i stue med dem, lytte til hvad de har at sige og arbejde sammen med dem om de beslutninger, der bliver truffet. Det der foregår lige nu, er ikke nogen god reklame for gildebevægelsen, og jeg forstår godt, hvis repræsentanterne for spejderkorpsene i PL's bestyrelse ryster på hovedet.

Anders Hessel

2. Gildes Høsttur går til Neder Kjærsholm i Thorning.

Torsdag den 28.8.2014 kl. 18.30

Vattrupvej 28 8620 Kjellerup

Køretid ca. 30 min.

Gruppevis tilmelding til kansler hmasilk@mail.tele.dk senest den 22.august.

Arrangementet starter 18.30, hvor vi i fælles flok vil gå i vinmarken. Her vil der blive fortalt om de forskellige vinsorter, dyrkningsforhold og om de særlige udfordringer, der er forbundet med vinproduktion på dansk jord.

Efter en tur i vinmarken fortsætter vi indenfor i Vineriet hvor vi, med fokus på den spæde opstart, ser nærmere på produktionen og fortæller om forarbejdningen af druerne fra de første druer bliver høstet, til den færdige vin bliver hældt på flaske.

Til sidst slutter vi af med en lille anretning og en vinsmagning hvor vi smager på et udvalg af dansk og franske vine.

Pris: Vin rundtur med vinsmagning i vinkælderen inkl. let traktement (tappas) 185 kr./for ikke-gildebrødre.

Medbring skiftesko i tilfælde af dårligt vejr.

Der vil undervejs også blive lejlighed til at besøge brugskunstbutikken og få et kik på parken.

Venligst Gr. 21

1. Gilde

Mandag 22/09/2014 19.30 Gildehal

Mandag 20/10/2014 19.30 Fødselsdagsgildehal

2. Gilde

Torsdag 18/09/2014 19.00 Gildehal

Torsdag 09/10/2014 19.00 Gildehal

3. Gilde

Tirsdag 16/09/2014 18.30 Høstgildehal, Lunden, kl. 18.30

Fredag 24/10/2014 18.30 Fødselsdagsgildehal

Kjellerup

Lørdag 20/09/2014 Spejderne "Det nye Økseløb"

Onsdag 15/10/2014 "Gule ærte-gildemøde" i Bjerringbro.

2. GILDE

Eva Nissen er udmeldt

Øksen det kommende gildeår.

Til alles orientering er herunder opført tider for Øksens deadlines og hvornår Øksen udkommer.

	2014/15	
Øksen	Deadline	Udg.
3	15.09.	22.09.
4	13.10.	20.10.
5	10.11.	17.11.
6	12.01.	19.01.
7	23.02.	02.03.
8	07.04.	13.04.

Næste deadline: 15. september 2014

Øksen nr. 3 udsendes den 22. september 2014

Indlæg bedes sendt til Niels P.F.Sørensen, Håndværkervej 87, 8600 Silkeborg
E-mail: npfs@mail.dk

Bemærk - ny redaktør - ny adresse - ny mail